

Ni og halvtredstindstyvende Møde.

Tirsdagen den 19de Januar 1897, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Soldatgister m. m., til hvilket Udvalg er henvist: Forslag til Lov om en Forhøjelse af den ved Lov af 1ste April 1887 paabudne Skat af Brændevinsbrænding.

Paa Formandens Forslag valgtes: Bertelsen (Hjørring Amt), Fogtman, N. S. Jensen, Røedt, C. Hage, S. Madsen, Kosleff, Moestrup, Keergaard, N. Jensen, S. Holm, Scharring, Dinesen, Wulff og Olsen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forhøjelse af Invalidforsørgelser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1655 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Endringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Endringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling fattes under Forhandling.

Ordføreren (S. C. Christensen): Ved 1ste Behandling her i Tinget af denne Sag viste det sig, at Lovforslaget vandt Tilslutning fra alle Sider i Salen. Den samme Tilslutning har Lovforslaget faaet fra alle Sider i Finansudvalget, hvortil det har været henvist, og Finansudvalget gør enstemmig den foreliggende Indstilling. Da Indstillingen er begrundet i Betænkningen, er der ingen Grund for mig som Ordfører til særlig at dvæle ved Indstillingens enkelte Punkter. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at disse Punkter, som ærede Medlemmer

jo kunne se og have set, angaa for det første, at man har taget ogsaa de ældre Fredsinvalider med, har søgt at komme dem til Hjælp paa den Maade, som her er foreslaaet ved at give dem Afgang til at faa den Pension eller Invalidforsørgelse, som er fastsat for dem ifølge Lov af 1851, omregnet efter Loven af 1876, hvorved de faa en forhøjet Forsørgelse. Det andet Punkt er, at man i Henhold til et Ønske, som er fremført her under 1ste Behandling af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgtreds (Dinesen), ogsaa har givet saadanne Underofficerer, som ere blevne afstedigede i Krigen paa Grund af Saar, Afgang til at faa deres Pension omberegnet efter senere Love saaledes, som det her er begrundet i Betænkningen. Det tredje Punkt er Punktet om Uresoprejsning, som jo har været drøftet her i Anledning af et foreliggende Andragende. Det fjerde og femte Punkt ere nogle forandrede Regler, som skulle supplere de Regler, man havde ifølge Loven af 1889. Der er for det første her foreslaaet under den ny § 8, at saadanne Mænd, som ere hjemfendte eller kasserede paa Grund af en Sygdom, som de have paadraget sig i Krigen, skulle kunne undgaa at føre dette Bevis, som ellers tidligere har været krævet af dem for, at Sygdommen er paadragen ved Udførelsen af den militære Tjeneste, Kassationen skal for Eftertiden være Bevis nok for saadanne Mænd. Og i § 9 er der foreslaaet et udvidet Støn for Finansministeren, idet man overdrager Finansministeren ogsaa at skønne over Forbindelsen mellem Invaliditeten og den militære Tjeneste. Det har nemlig Finansministeren ikke tidligere haft Ret til at skønne over. Det Støn, som blev lagt i Finansministerens Haand ved Loven af 1889, § 5, gif kun ud paa, at der skulde skønnes over Forholdet mellem Forringelsen i Erhvervsvevnen og Invaliditeten. At man var Invalid skulde bevises, at Invaliditeten var begrundet i Udførelsen af hans militære Tjeneste, skulde ogsaa bevises, og for det tredje skulde det bevises, at hans Erhvervsvevne var bleven forringet. Først da kunde Finansministeren skønne, om denne Forringelse i Erhvervsvevnen stod i Forbindelse med hans Invaliditet, og der havde han to Maader at skønne paa. Den ene kan man kalde den negative, den anden den mere positive. Den første var den, om man kunde benægte Muligheden af den Forbindelse, og den anden mere positive var, om man ligefrem skønnede en saadan Forbindelse. Dette Støn, som man i 1889 gav Finansministeren, bliver staende, og man udvider det til, at Finansministeren